

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1, 10)

Περίοδος Δ' - "Ἔτος ΚΓ" Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1267	Κυριακὴ τῶν ἁγίων Πάντων 18 Ἰουνίου 2006	Συντάκτης † ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης

“Ἄγιοι ἀπὸ κάθε τάξι

ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ, σῶσον τὸν κόσμον. Παναγία Δέσποινα καὶ πάντες ἅγιοι, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριο τῶν δυνάμεων. Διότι ἡ ἐποχὴ μας, ποὺ ὀνομάζεται ἐποχὴ τῆς προόδου, τοῦ ἀτόμου, τῶν ταξιδίων στὶς θάλασσες στοὺς αἰθέρες ἀλλὰ καὶ στοὺς ἄλλους πλανήτες, ἀπὸ χριστιανικῆς πλευρᾶς ἀνήκει στὰ χρόνια τῆς μεγάλης ἀποστασίας. Ἄν ρίξης μιὰ ματιὰ στὴν οἰκογένεια, στὴν πατρίδα, στὴν κοινωνία, στὸν κόσμο ἐν γένει, βλέπεις κύματα ἐκφυλισμοῦ νὰ κατακλύζουν πόλεις καὶ χωριά, καὶ τὰ ἄγνὰ ἦθη καὶ ἔθιμα τῆς μαρτυρικῆς μας πατρίδος νὰ ξεριζώνονται καὶ ν' ἀντικαθίστανται ἀπὸ τὰ σεσηπότα φρούτα τῶν Εὐρωπαίων.

Δὲν θὰ ἔπρεπε, ἀδέρφια μου, νὰ διδάσκω ἐγώ. Θὰ ἔπρεπε νὰ διδάσκη ἓνας ἀπὸ τοὺς ἁγίους πατέρας τῆς Ἐκκλησίας, ἓνας προφήτης ὅπως ὁ Ὡσηὲ ποὺ ἔλεγε «*Ἀρὰ καὶ ψεῦδος καὶ φόνος καὶ κλοπὴ καὶ μοιχεῖα κέχυται ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ αἵματα ἐφ' αἵμασι μίσογουσι*» (Ὤσ. 4,2) ἢ ὅπως ὁ Δαυῖδ ποὺ ἔκραζε «*Σῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὀσιος*» (Ψαλμ. 11,2). Ζοῦμε σὲ αἰῶνα ἀποστασίας καὶ καλούμεθα οἱ λίγοι ποὺ μένουμε **ν' ἀγωνισθοῦμε**. Ὁ ἀγώνας μας δὲν εἶνε «*πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ ... πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας*» τοῦ κόσμου τούτου (Ἐφεσ. 6,12).

Ἄν ἤμουν ζωγράφος, θὰ ζωγράφιζα ἓνα κύκλο μὲ ἓνα κέντρο, ποὺ ἀντὶ νὰ τὸ κατέχη ὁ Θεὸς τὸ κατέχει ὁ σατανᾶς. Ἀπὸ τὸ κέντρο αὐτὸ κρατεῖ τὰ νήματα καὶ κυβερνᾷ τὰ πάντα. Μέσα στὸν κύκλο βρίσκονται πλῆθος ὄργανά του, τυφλοὶ ὑπηρέτες του, ἀλύτρωτοι σκλάβοι. Μέσα στὸν κύκλο ὁμως βρίσκονται καὶ πολλοὶ **θεωρούμενοι πιστοὶ** τοῦ σημερινοῦ αἰῶνος. Αὐτοὶ ἔχουν τὴν ιδιότητα τοῦ ὀρθοδόξου Χριστιανοῦ γραμμένη στὶς ταυτότητες μὲ κεφαλαῖα γράμματα. Πιστοὶ —τί τραγικὴ εἰρωνεία!— «*ἔχοντες μὸρφωσιν εὐσεβείας, τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἠρνημένοι*» (Β' Τιμ. 3,5).

Θέλεις νὰ δῆς **ποιοὶ εἶνε οἱ θρησκευόμενοι**

σήμερα; Θέλεις νὰ δοκιμάσης αὐτὸν ποὺ κάνει τὸν πιστό; Πάρ' τον, ἀνέβασέ τον τὰ σκαλιὰ τῆς ἐκκλησίας καὶ ὀδήγησέ τον στὴν ἐξομολόγησι, σὲ πνευματικό. Σὲ πνευματικό· ὄχι σὲ ψευδοπροφήτη, ποὺ προσπαθεῖ νὰ τὸν συνδέσῃ μὲ τὴν κίνησι ἢ τὸ σύλλογο στὸν ὁποῖο ἀνήκει, ἀλλὰ σὲ πνευματικό ποὺ προσπαθεῖ νὰ τὸν συνδέσῃ μὲ τὸ Θεό· σὲ πνευματικό βγαλμένο μέσα ἀπὸ τὰ ἀσκηταριά, πνευματικό μὲ λευκὰ γένεια. Ὁδήγησέ τον ἐκεῖ, γιὰ νὰ τοῦ πῇ ὁ πνευματικός αὐτὸς λέξεις ποὺ δονοῦσαν ἄλλοτε καρδιές καὶ ποὺ τώρα στὸ ἄκουσμά τους ἀνοίγονται χεῖλη εἰρωνικά. Ὁδήγησέ τον σὲ τέτοιο πνευματικό, γιὰ νὰ τοῦ πῇ: Παιδί μου, **ζῆσε ἀγνὴ ζωή!** Θὰ δῆς τότε τὸν δῆθεν πιστὸ νὰ ἐξανίσταται. Ἄδύνατον, λέει, αὐτὸ εἶνε οὐτοπία!... Οἱ ὥρες περνοῦν, ὁ ἥλιος δύει, κι ἀκόμη ὁ ἀσκητικὸς γέρον προσπαθεῖ νὰ πείσῃ τὸν κατὰ συνθήκην πιστό. Βλέπεις ἄλλους, ποὺ κόπτονται γιὰ πατρίδα, γιὰ τὰ δίκαια τοῦ λαοῦ, καὶ εἶνε προσκολλημένοι στὸ χρῆμα. Ὁ πνευματικὸς συνιστᾷ: Ἀπὸ τὰ πλοῦτη-σας **δῶστε** «*στὴ χήρα, στὸ ὀρφανό, καὶ μὴν τὰ σπαταλᾶτε*». Μὰ «*οὔτε φωνὴ οὔτε ἀκρόασις*». Τὸ χέρι νὰ τοὺς κόβῃς, δραχμὴ δὲ δίνουν. Γιὰ νὰ σκορπίζουν σὲ ἄσωτιες καὶ ἀνηθικότητες, ἀποκοτῶν ἑκατὸ χέρια· ἂν πρόκειται γιὰ ἐλεημοσύνη, τοὺς δένονται καὶ τὰ δυὸ χέρια ποὺ ἔχουν. Βλέπεις τὸν ἄλλο — μὴ τὸν ψάχνετε ἄλλοῦ μακριά, εἶνε ὁ ἑαυτὸς μας—, ἀκούει τὴ φωνὴ τοῦ Χριστοῦ «*Ἐάν γὰρ ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος*» (Ματθ. 6,14) καὶ κλείνει τ' αὐτιά του μὲ βουλοκέρι. Ἄδύνατον, λέει, νὰ τὸν συγχωρήσω, μὲ κατέστρεψε... Κι ὁμως, ἀδελφέ, ἐσένα σὲ συγχώρησε ὁ Χριστός· ἐσὺ **δὲν συγχωρεῖς τὸν ἄλλο;**

Τί κάθομαι λοιπὸν καὶ μιλῶ, ἐφ' ὅσον εἶνε **ἄδύνατη ἡ ἀγιότης**, ἀνεφάρμοστη ἡ χριστιανικὴ πίστις, οὐτοπία;... Ἄλλὰ τί βλέπω γραμμέ-

νο στο Εὐαγγέλιο; «*Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις δυνατὰ παρὰ τῷ Θεῷ ἐστίν*» (Λουκ. 18,27). Νά και **οἱ ἅγιοι Πάντες**, πού ἐορτάζουμε σήμερα. Τηροῦν τὸ νόμο τοῦ Θεοῦ και ὑμνοῦν τὸν Κύριο· ἡ φωνή τους ἀκούγεται ἀπὸ τις κατακόμβες, ἀπὸ τὰ βουνὰ και τὰ λαγκάδια, ἀπὸ τοὺς στίβους τῶν ἀμφιθεάτρων.

Θὰ προσπαθῆσω νὰ σὰς δώσω μιὰ **ἀδρῆ εἰκόνα** τῶν ἀγίων τῆς πίστεώς μας.

* * *

3ος αἰὼν μ.Χ.. Οἱ διωγμοὶ σταμάτησαν. Δέκα αὐτοκράτορες κουράστηκαν πλέον νὰ κόβουν κεφάλια, μύτες, χέρια. Ἡ ἐπιθυμία τους ἦταν, νὰ εἶχαν οἱ Χριστιανοὶ ἓνα κεφάλι νὰ τὸ κόψουν διὰ μιᾶς. Ἄλλ' ἡ **Ἐκκλησία αὐξανόταν** ἓνα Χριστιανὸ θανάτωναν, δέκα ξεπετιόταν.

Οἱ Χριστιανοὶ πολεμήθηκαν ἀπὸ τοὺς ἰουδαίους, ἀπὸ τοὺς εἰδωλολάτραις, ἀπὸ τοὺς αἰρετικούς, και νὰ τὸν 7ο αἰὼνα ἐμφανίζεται και τὸ θηρίο τῆς Ἀποκαλύψεως, ὁ Μωάμεθ. Τότε ἔπεσαν ὁμορφες ψυχούλες ὑπὲρ τῆς πίστεως και τῆς πατρίδος· γι' αὐτοὺς ἔγραψε ὁ ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος Παπαδόπουλος τὸ βιβλίον Νεομάρτυρες· σ' αὐτοὺς ἀνήκει και ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός, πού ἐτάφη δίπλα στὸν Ἀῶο ποταμό. Ἐπειτα ἔχουμε μάρτυρες στὴ Ῥωσία, ἐπὶ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1917, και πολλοὺς ἄλλους. Ποῦ εἶνε λοιπὸν αὐτοὶ πού ἔλεγαν, ὅτι ὁ χριστιανισμὸς εἶνε οὐτοπία; Ἄς ἔρθουν νὰ δοῦν στρατιᾶς ἀγίων πεσόντων ὑπὲρ πίστεως. Νὰ τοὺς μετρήσουμε; **εἶνε ἀμέτρητοι**. Οἱ Βολλανδισταί, πού ἔταξαν ὡς ἔργο τῆς ζωῆς τους νὰ συλλέξουν και νὰ ἐκδώσουν τοὺς βίους τῶν ἀγίων, ἔχουν ἐκδώσει ἑκατοντάδες ἴσως τόμους. Σήμερα ἡ ὑμνολογία τῆς Ἐκκλησίας μας εἶνε ἀφιερωμένη στοὺς ἁγίους Πάντας. Ἀπὸ αὐτοὺς, μόνο οἱ μάρτυρες εἶνε 12 ἑκατομμύρια! Βρέθηκαν λοιπὸν ψυχῆς πού **ἐφήρμοσαν τὸ χριστιανισμό**· ἐπομένως ἡ ἀγιότης δὲν εἶνε ἀδύνατη.

Εἶνε δυνατὴ ἡ ἀγιότης· αὐτὸ δείχνει ὄχι μόνο **τὸ πλῆθος τῶν ἀγίων**, ἀλλὰ και **ἡ προέλευσί τους**. Οἱ ἅγιοι εἶνε ἀπὸ κάθε φυλὴ, ἀπὸ κάθε ἡλικία, ἀπὸ κάθε ἐπάγγελμα και κοινωνικὴ στάθμη, ἀπὸ κάθε τάξι, και ἀποτελοῦν **πρότυπα γιὰ μᾶς**. Ὡς πρὸς τὴν **ἡλικία**, ἔχουμε ἁγίους ἀπὸ τὰ λίκνα ἕως τὰ ἄσπρα γένεια· ἐὰν εἶσαι βρέφος, ἔχεις τὰ 14.000 νήπια πού ἐσφαγίασε ὁ Ἡρώδης· ἐὰν εἶσαι νήπιο, ἔχεις τὸν ἅγιο Κήρυκο και τὴν ἁγία Ἰουλίττα· ἐὰν εἶσαι νέος, ἔχεις τὸν σῶφρονα Ἰωσήφ τὸν πάγκαλον· πέρασε ἡ νεότης και ἄσπρισαν τὰ μαλλιά σου; ἔχεις τὸν ἅγιο Πολύκαρπο Σμύρνης, πού ὅταν τὸν πίεζαν νὰ βλασφημήσῃ

τοὺς εἶπε· «86 ἔτη τὸν ὑπηρετῶ τὸ Χριστὸ και σὲ τίποτα δὲν μὲ ἀδίκησε, πῶς λοιπὸν τώρα νὰ τὸν βλασφημήσω;». Ἐπειτα ὡς πρὸς τὴν **μόρφωσι**· εἶσαι ἀγράμματος; ἔχεις τὸν ἅγιο Ἀντώνιο, πού μὲ τρεῖς ἐρωτήσεις ἀπεστόμωσε τοὺς σοφοὺς τῆς Ἀλεξανδρείας· εἶσαι γραμματισμένος; ἔχεις τοὺς πατέρας και διδασκάλους τῆς Ἐκκλησίας. Ὡς πρὸς τὴν **οἰκονομικὴ κατάστασι**· εἶσαι πλούσιος; ἔχεις τὸν Ἀβραὰμ και τὸν Ἰώβ· εἶσαι φτωχός; ἔχεις τὸ Λάζαρο τοῦ εὐαγγελίου. Ὡς πρὸ τὸ **ἐπάγγελμα**· εἶσαι γεωργός; ἔχεις συντροφὸ σου τὸν Ἀδὰμ και τὸ Νῶε· εἶσαι βοσκός; ἔχεις συντροφιά τὸν Ἄβελ και τοὺς ποιμένας τῆς Βηθλεὲμ· ἀλλὰ και ἂν εἶσαι γιατρός, ἔχεις συντροφιά τὸν εὐαγγελιστὴ Λουκᾶ και τοὺς ἁγίους Ἀναργύρους· ἡ θέσι σου εἶνε στὴ διοίκησι τοῦ κράτους; ἔχεις τὸν Ἀμβρόσιο Μεδιολάνων και τὸν Μέγα Φώτιο· εἶσαι δάσκαλος ἢ καθηγητής; ἔχεις τοὺς Τρεῖς Ἱεράρχαι· εἶσαι ἀξιωματικός; ἔχεις τὸν ἑκατόνταρχο Κορνήλιο, τὸν Δημήτριο, τὸν Γεώργιο· εἶσαι τέλος βασιλιάς ἢ ἀνώτατος ἄρχων; ἔχεις τὸ Δαυῖδ, τὸν πληγωμένο βασιλιά, πού σηκωνόταν τὴ νύχτα και ἔκλαιγε τὰ ἀμαρτήματά του.

Δὲν εἶνε λοιπὸν ὁ χριστιανισμὸς οὐτοπία. Τὸ ἄνθος τῆς ἀγιότητος φύεται παντοῦ και πάντοτε· δὲν τὸ φύτεψε χέρι ἀνθρώπου· **τὸ φύτεψε ὁ ἴδιος ὁ Θεός**.

* * *

Ἐμπρὸς λοιπὸν, ἀδελφέ μου, **μοιάσε κ' ἐσὺ στοὺς ἁγίους**. Ἄς μιλᾶνε ἄλλοι γιὰ μίς και γιὰ στὰρ και ἄς τοὺς θαυμάζουν· ἐμεῖς νὰ θαυμάζουμε και νὰ μιλᾶμε γιὰ τοὺς ἁγίους.

Ἡ ἀγιότης εἶνε ἀξία σκεπασμένη ἀπὸ τὴ λάσπη τῆς κοινωνίας. Ἡ δοκιμασία τὴν ἀναδεικνύει· τότε λάμπει **«ὡς χρυσὸς ἐν χωνευτηρίῳ»** (Σ. Σολ. 3,6). Κάποτε ἓνας στεριανὸς ταξίδευε μὲ πλοῖο ἀπὸ κάποιο νησί γιὰ τὴν Ἀθήνα. Στὸ δρόμο τοὺς ἐπίασε φουρτούνα κι αὐτὸς ἔκανε ἐμετό. Ὁ καπετάνιος ὁμως, συνηθισμένος στὴ φουρτούνα, δὲν ἐπηρεάστηκε καθόλου. Τί θέλω νὰ πῶ· ἡ τρικυμία δείχνει τὸν καπετάνιο, και **ἡ θλίψις δείχνει τὸν Χριστιανό**.

Ἀδελφοί, ἄς συγκρίνουμε τοὺς ἑαυτοὺς μας μὲ τοὺς ἁγίους. Ὁ ἅγιος ἀνέβηκε **τρία σκαλοπάτια**· ἀπὸ τὸ παρὰ φύσιν (βλ. Α' κεφ. τῆς πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς) ὄχι μόνο ἐπανῆλθε στὸ κατὰ φύσιν, ἀλλὰ προχώρησε και ἔφθασε στὸ ὑπὲρ φύσιν. Ἐμεῖς ἄραγε ποῦ εἴμαστε; ἀνεθήκαμε τοῦλάχιστον στὸ κατὰ φύσιν; Μὴ λησμονοῦμε, ὅτι ὁ Χριστὸς μᾶς περιμένει νὰ φθάσουμε στὸ **ὑπὲρ φύσιν** μετὰ πάντων τῶν ἀγίων· ἀμήν.

† **ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος**